

นิยามา พัทธพันธ์ 2554: การสกัดสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากหนอนตายหยากเพื่อควบคุมหนอนไผ่ผัก ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและการจัดการสิ่งแวดล้อม) สาขาวิชาเทคโนโลยีและการจัดการสิ่งแวดล้อม ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์บังกชรัตน์ ปิณฑินต์, Ph.D. 110 หน้า

การใช้สารเคมีสังเคราะห์ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชได้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการใช้ชีวผลิตภัณฑ์จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอีกทั้งยังช่วยลดการใช้สารเคมีสังเคราะห์ หนอนตายหยาก เป็นพืชสมุนไพรสกุล *Stemona* ที่มีศักยภาพในการนำมาใช้ในการควบคุมแมลงศัตรูพืชได้ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสารออกฤทธิ์ในสารสกัดรากหนอนตายหยากและ ประเมินประสิทธิภาพของสารออกฤทธิ์ต่อการลดปริมาณของหนอนไผ่ผัก (*Plutella xylostella*) ซึ่งเป็นแมลงศัตรูพืชที่สำคัญของผักคะน้า โดยนำส่วนรากหนอนตายหยาก เก็บจากจังหวัดพิษณุโลก มาสกัดด้วยตัวทำละลาย เฮกเซน ไดคลอโรมีเทน และ เมทานอล ตามลำดับ ทดสอบความเป็นพิษต่อหนอนไผ่ผัก 3 โดยวิธี leaf dipping ที่ความเข้มข้นต่าง ๆ ภายใน 24 ชั่วโมง พบว่า สารสกัดหยากไดคลอโรมีเทน ให้เปอร์เซ็นต์การตายของหนอนไผ่ผักสูงสุด มีค่า LC_{50} เท่ากับ 5,927.34 พีพีเอ็ม สารสกัดเฮกเซน และเมทานอล มีค่า LC_{50} เท่ากับ 11,476.26 และ 7,053.67 พีพีเอ็ม ตามลำดับ เมื่อนำสารสกัดหยากไดคลอโรมีเทนมาแยกให้บริสุทธิ์บางส่วนด้วยเทคนิคคอลัมน์โครมาโตกราฟี และแยกให้บริสุทธิ์บางส่วนด้วยทินเลเยอร์โครมาโตกราฟี สามารถแยกได้สารบริสุทธิ์ 2 สาร (F4.5.3 และ F4.5.4) ให้เปอร์เซ็นต์การตายของหนอนไผ่ผัก 77.78 ± 0.6 และ 57.78 ± 1.2 ตามลำดับ ที่ความเข้มข้น 1.5 เปอร์เซ็นต์ (w/v) ภายใน 24 ชั่วโมง ผลการวิเคราะห์โครงสร้างของสารทั้งสองโดยใช้เทคนิคทางสเปกโทรสโกปี ได้แก่ NMR LC-MS และ FT-IR พบว่าสารออกฤทธิ์เป็นสาร didehydrostemofoline